REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.—Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURĬ de ANUNȚURĬ:
In Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA" iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de *Dumineca* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Dumineca* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 216. Brașov, Miercurĭ 2 (15) Octomvrie. 1902.

Contrastele erei dualiste.

Nu înzadar s'a ḑis despre monarchia nóstră, că este împĕrăția contrastelor și a neverosimilităților. Las' că deja forma ei dualistică constitue o mare diversitate, dér deosebirea între sistemele de guvernare din ambele state dualiste face, ca contrastele sĕ fie și mai bătĕtóre la ochĭ, și ceea-ce se petrece sub egida acestor sisteme, pare a fi pentru privitorul nepreocupat și cu judecată rece adese-orĭ culmea nevorosimilității.

Cel mai mare dintre contraste ni-l ofere modul de tratare și de procedere în cestiunea naționalităților dincóce și dincolo de Laitha. Acésta e lucru vechiŭ, va ḑice unul și altul. Adevĕrat, lucrul nu mai e nou, dér din ḑi în ḑi contrastele cresc și se măresc și astfel oferă ḑilnic situațiunĭ mai înăsprite, carĭ prin constelația raporturilor încurcate dintre cele douĕ state devin tot mai îngrijitóre și periculóse.

Douĕ scirĭ, ce le primirăm aḑĭ caracteriséză viu ceea ce afirmăm mai sus.

Din capitala Austriei se anunță că ministru-președinte a conchiemat pe ḑiua de astăḑĭ pe conducĕtorii cehĭ pentru-ca sĕ se sfătuiéscă cu ei asupra baselor, prin carĭ s'ar puté regula definitiv raporturile de limbă în Boemia și Moravia. Totodată a învitat pentru același scop la conferență și pe conducĕtorii partidelor germane.

Scirea cealaltă, ce o primim din Ungaria, și care indică atât de elocuent contrastul despre care vorbim, vine dela Timișóra și ne spune, că representanța comitatului Timiș, care e locuit aprópe numai de Românĭ și de alte naționalitățĭ nemaghiare, a primit fără nicĭ o motivare propunerea comitatului Pojun de a se cere modificarea legei naționalităților.

Nu mai trebue sĕ esplicăm însemnătatea acestor scirĭ. Ungaria e tot așa de poliglotă ca și Austria. Cu tóte acestea guvernul ungar nu vrea sĕ țină de loc sémă de starea reală a lucrurilor, condiționată de caracterul poliglot al statului, ci umblă acum sĕ delăture prin încunjur și acea lege, în a căreia disposițiunĭ, deși a rĕmas numai pe hârtie, totușĭ se reflecteză acest caracter poliglot.

Ḑicem, că guvernul însu-și e responsabil pentru acésta mișcare contra legei naționalităților. Și cine ar cuteza sĕ afirme, că nu este așa, când guvernul cu fișpanii sĕĭ predomină aḑĭ aprópe absolut în viéța municipală și când ministrul de interne nu trebue decât sĕ facă cu ochiul, pentru-ca fișpanii cu majoritățile lor sĕ-l asculte?

De ce lasă guvernul cu tóte astea sĕ se agite prin adunările municipale pentru desființarea legei de la 1868, care și așa nu se esecută? Și ḑe ce același guvern tace și nu întreprinde nimic, când se pornesce de la Pojun a doua edițiune a representațiilor contra legei naționalităților?

De sigur că nu temerea de a nu veni în conflict cu curentul nebun șovinist este, care face pe d-l Szell sĕ închidă ochii la tóte, ba pe sub mână sĕ sprijinéscă acele nisuințe de distrugere. Căcĭ n'avea decât sĕ dea avis fișpanilor sĕĭ ca sĕ se țină de propria sa enunciațiune din dietă, după care deocamdată încă n'ar fi nicĭ-decum oportună o ciuntire séu totală cassare a legei naționalităților.

Coloman Szell însĕ n'a dat acest avis, și n'a întreprins nimic de-a pune stavilă mișcărei, fiind-că, deși póte sĕ îi pară mai mult séu mai puțin oportună din punct de vedere tactic, ea consună totușĭ cu programul sĕu, care tinde la centralisare estremă și la contopire.

Despre un lucru trebue sĕ se mire tótă lumea: cum nisce ómenĭ, carĭ își dau aerul de bărbațĭ de stat, pót se rĕtăcéscă așa de tare, încât sĕ crédă, că la începutul véculuĭ al douĕ-ḑecilea, pe când se trateză de dreptul tuturor popórelor marĭ și micĭ, ce 'ncunjură Ungaria de tóte părțile, ar puté sĕ fie pentru durată suprimat dreptul popórelor din Ungaria.

Desvĕlirea monumentului lui Matia.

In ajunul desvĕlirii monumentului, Clușiul a îmbrăcat haină de sĕrbătóre. Arcurĭ de triumf, stégurĭ, ghirlande erau nota ḑilei. Fiind „iom Kipur" al Evreilor, un număr fórte însemnat de prăvălii erau închise.

In ajunul serbării generale societatea literară ardelénă (Erdélyi irodalmi Társulat) a ținut un matineu literar, la care a asistat și Jókai cu soția sa, fósta actriță Bella Gross, care a fost serbătorită ca o princesă.

Bartha Miklós a ținut la acest matineu o conferență în accentele obicĭnuite, șovinste, spunĕnd, că: décă e în adevĕr fapt, că regele Matia a fost Român de origine, acésta dovedesce, tot așa ca și originea slovacă a lui Kossuth, cea sêrbă a lui Petöfi, cea croată a lui Zrinyi și cea germană a lui Munkácsy, că în acéstă țéră orĭ-ce cultură nu se póte desvolta decât prin mediul maghiarismului.

In ḑiua serbării, ceremoniile s'au început cu un serviciu divin la biserica catolică, unde a celebrat episcopul Majlath, cu mare asistență.

De la biserică óspeții, în frunte cu Alteța Sa archiducele *Iosif August* s'au dus la cortul ridicat anume spre acest scop în apropierea monumentului.

Aicĭ ministrul president *Szell* a ținut o alocuție scurtă, salutând pe Alteța Sa, ca pe representantul Maiestății Sale.

La acéstă alocuțiune a rĕspuns în scurt Alteța Sa, ordonând în numele Maiestății Sale se desvĕléscă monumentul.

După desvĕlire luă cuvêntul fostul ministru de comerciu Al. *Hegedüs*, în numele comisiunei monumentului, recomandând monumentul scutului primăriei.

Lui Hegedüs i-a rĕspuns primarul Szvacsina.

După acestea archiducele visită monumentul sub conducerea artistului Ioan Fadrusz, autorul monumentului.

După visitarea acésta, archiducele s'a retras și serbarea propriu ḑisă s'a terminat.

La amiaḑĭ s'au ținut mai multe banchete, la carĭ s'au pronunțat toaste, ér după amiaḑĭ s'a sfințit drapelul „Elisabeta" al societății Carpatine de către clerul confesiunilor reformate, unitare, luterane, gr. orientale și israelite. In casa, unde s'a născut Matia, s'a deschis apoi museul etnografic ardelean.

Cestiunea evreilor din România. Corespondentul din Bucurescĭ al ḑiarului *„Journal des Débats"* semnaléză în numĕrul de la 9 Octomvrie al acelui ḑiar parisian o serie de articole, ce a început sĕ apară în ḑiarul *„La Roumanie"* în cestiunea Evreilor. Corespondentul spune, că în numitele articole, — carĭ deși nesemnate, au de autor pe d-l Take Ionescu, fost ministru — se ridică protest în potriva amestecului american în cestiunile interne ale României, în același timp însĕ se desfășóră un adevĕrat program, un fel de proiect à la *edictul de Nantes* în favorul Evreilor din România (?)

Emigrările.

Rapórtele camerelor comerciale și industriale ne dau date interesante privitor la proporțiile marĭ ale emigrărilor din Transilvania și Ungaria.

Cincĭ dintre aceste camere se ocupă amĕnunțit cu cestiunea emigrării: camerele din Brașov, Tĕrgu-Mureșului, Seghedin, Pojun și Timișóra; se mai ocupă cu cestiunea acésta și camerele din Mișcolț, Agram și Zengg.

Pe teritoriul numitelor camere emigrarea e în crescere permanentă. Pe teritoriul camerei din *Tĕrgu-Mureșului* s'au dat anul trecut 10.845 pașapórte (cu 847 mai mult ca în 1900). Numĕrul certificatelor valabile pe 15 ḑile a fost cam a tot

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

File rupte dintr'un carnet.

(Eliminarea Evreilor din Stiria. -- Teatru român — Petculescu. — „Luarea Griviței" la Beiuș. — Influența teatrului. — „Delendum esse".)

Sâmbătă, 6 Septemvrie 1902.

In Stiria sunt vr'o trei sate, carĭ se numesc „Judendorf" și un oraș care pórtă numele de „Judenburg", dovadă că în acéstă țéră trebue că a fost odinióră o numĕrósă populație ebree.

Unde au dispărut Evreii din Stiria? Căcĭ, décă iai o statistică de dinainte cu douĕ decenii, nu găsescĭ între un milion și douĕ sute de mii de creștinĭ (germanĭ și slavĭ) de cât vr'o 700 de Jidovĭ, nicĭ măcar atâția, câțĭ sunt într'un tĕrgușor, care se respectă, din Moldova!

Au dispărut, lăsând ca amintire și ca semn, că au stat și au exploatat pe aicĭ, numai numirile de localitățĭ.

Cum s'a întâmplat asta,—mĭ-a povestit'o un călugăr din mănăstirea Rein, care mănăstire a contribuit și ea la 1495 cu 726 fiorinĭ la suma necesară, pentru a se puté scóte din țéră Evreii.

Veḑĭ — spunea călugărul — satul ăsta din vecinătatea nóstră, era deja din secolul XII o colonie jidovéscă. Intr'un document din 1146 apare sub numirea „Ad Judaeos". Jidovii începură a se stabili în Stiria încă de prin secolul XI și s'au înmulțit în scurt timp peste mĕsură. Și se îmbogățiră prin cămătărie și fel de fel de exploatărĭ, așa că populația stórsă și asuprită, ne mai putĕnd suferi estorcările neomenóse, s'a resculat și și-a făcut singură dreptate. Cronicele secolului XIV raporteză despre repețite tulburărĭ contra jidovilor și vĕrsărĭ de sânge. Impĕratul Frederic III (V), fiind vecĭnic lipsit de banĭ, îi luase pe jidovĭ sub protecția sa, dându-le epitetul de „Kaiserliche Kammerknechte" și încassa de la dênșii pentru acéstă protecție sume considerabile. Cu timpul însĕ se repetau din ce în ce plângerile populațiunei, așa că Maximilian I la 1496 Martie 3, s'a vĕḑut nevoit a publica un decret, în care se dă aspră poruncă, ca Evreii sĕ iasă din Stiria pănă la bobotéză 1497, ér țéra sĕ plătéscă în schimbul contribuției date de jidovĭ suma de 38.000 fiorinĭ. Poporul a declarat, că plătesce bucuros suma cerută, numai sĕ-i scótă pe Evrei din țéră. Și așa s'a întêmplat, că de la data amintită, nicĭ un jidov nu putea sĕ se stabiléscă în Stiria, rĕmânĕndu-le numai favorul, de a puté veni de câte douĕ-orĭ pe an, pe câte 14 ḑile, la tĕrgurile din Graz. Interdictul acesta a durat pănă prin anii 60, din secolul 18. când „spiritul liberalismului" le-a deschis érășĭ tóte barierele. Acuma veḑĭ, că au început érăși sĕ se înmulțéscă, sĕ-șĭ zidéscă în Graz un templu grandios și, istoria exploatărilor din evul mediu se va repeta...

Așa mi-a spus călugărul și vorbele lui ar puté da multor politicianĭ și guvernanțĭ și sociologĭ materie pentru o meditație seriósă.

* * *

Étă un buton perdut, cât material mi-a oferit, pentru a face un parantes, pe care mulțĭ îl vor ceti cu folos.

Dér sĕ ne întórcem cu gândul la present. Stațiile se părindeză una după alta. Icĭ colo se urcă noui pasagerĭ, pe carĭ conductorul „ințelept" îi plaséză prin alte compartimente. Tovarășii mei de drum își continuă somnul. Eu nu pot durmi. Meḑul nopții a trecut de mult, vêntul a început sĕ sufle mai rece. Eu tot la ferĕstră. Mĕ gândesc la teatru. Când am auḑit eu întâiŭ vorbindu-se de teatru?

Și suvenirile mele recapituléză o epocă de aprópe trei decenii. Trăia bunica, trăia mătușa și eu ședeam în gazdă la ele și învĕțam buchile la școla românéscă din Șomcuta. Era lume românéscă atuncĭ în districtul Chioarului. Funcționarii toțĭ Românĭ și căpitanul Ujfalusy, de și Ungur, sciea românesce, ca orĭ-ce Român și deschidea congregația districtului pronunțând discursul de deschidere și în limba românéscă.

Intr'o séră bunica se culcase, mĕ culcasem și eu. Mătușa nu venise încă acasă. In Șomcuta s'a întêmplat în acea ḑi un eveniment mare. A venit un actor

atâta. Cele mai multe paşapórte s'au dat în comitatul Trei-scaune (5171), apoi în Ciuc (3712).

Pe teritoriul camerei din *Braşov* s'au dat mult de 16,000 paşapórte şi cel puţin 10,000 certificate. Cei mai mulţi emigranţi au fost din cercul Săcelelor. Emigrările s'au făcut mai ales în America. Din comitatul Făgăraşului au emigrat în America 1240, în România 1903. Din comitatul Sibiiului au emigrat în America 3773, în România 853, în Italia 182.

Emigrarea din comitatele Trencin, Neutra şi Turoţ e în crescere permanentă. După raportul camerei din *Seghedin*, proporţiile emigrării din Bacica sunt înspăimêntătóre. In primele două lunĭ ale anului curent s'au dat 1831 paşapórte.

Cei mai mulţi emigréză însĕ din comitatele Torontal şi Caraş-Severin. Din Torontal au emigrat 114 familii, din Caraş-Severin 102 familii. Multe comune sunt ameninţate cu depopularea. Mai e de remarcat, că în raportul camerei din Seghedin se spune, că şi micii industriaşi încep a emigra în numĕr însemnat.

Studenţii italienĭ în România.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.")

Bucuresci, 12 Oct n.

Cum v'am comunicat deja pe scurt, Joi séra s'a dat un banchet de către *Uniunea studenţilor universitarĭ românĭ*, la care a luat parte peste o sută de persóne, printre carĭ o delegaţie a Ligei culturale în frunte cu d-l Al. Florescu.

Printre toastele ridicate, e de remarcat toastul d-lui *Persico Giovanni*, care între altele accentuă:

„Când ne vom reîntórce în Italia, vom căuta sĕ arĕtăm tuturora modul cum am fost primiţĭ în scumpa Românie".

D-l *Giglio Toss* mulţumind comitetului organisator pentru serbările făcute în onórea lor, dise:

„*Nu putem crede realităţii şi mai des ne închipuim, că visăm. Pe brazdele nouĕ, pe carĭ le-am tras acum, am sĕmĕnat plante şi florĭ, florĭ din Carpaţĭ şi Alpĭ, florile tinerei alianţe italo-române*".

Şi apoi mai departe:

„Béu în onórea camaradilor mei, *vice-presidenţĭ Scurtu şi Bolcaş, salutând din tótă inima tinerimea română din Transilvania*, şi închin *pentru principiul de naţionalitate în „Corda Fratres", pentru triumful apoteosei sale naţionale*".

D-l *Arturo Massai*, student italian din Florenţa, a ţinut următorul toast:

„De pe vîrfurile Apeninilor, prin marea azurie a Italiei, am venit la voi şi am găsit în frumósa vóstră ţéră acelaşĭ ceriŭ senin, ca şi al Italiei. *Pentru voi şi cu voi adi se aprinde flacăra Romei eterne şi indescriptibila forţă a latinităţii*. Sĕ trăiţi!"

D-l Dr. *Formiggini*, representantul consulatului din Roma, într'un toast plin de însufleţire dise între altele:

„Nu voiŭ găsi cuvinte potrivite cu adevĕrul şi nicĭ fraţii mei din Italia nu vor pute sĕ mĕ crédă, deórece tot ce-aţĭ făcut voi, întrece limitele de ceea-ce sĕ crede, că sĕ póte face. Nu, vĕ mărturisesc că atuncĭ când am trecut Carpaţii şi m'am aflat între voi, mi-a părut că am reîntrat în patria mea, séu mai bine dis, că d-vóstrĕ aţĭ venit aci din Roma nu acum două mii de ani, ci erĭ, deórece *aţi conservat virgină şi pură în limba vóstră simpatică şi dulce întipărirea sângelui latin...*"

* *
*

Vinerĭ de diminéţa óspeţii italienĭ au visitat Facultatea de medicină şi şcóla italiană. La Facultatea de medicină au fost primiţĭ de decanul Dr. *Măldarescu* şi de d-l Dr. *Antonescu*. Italienii au rĕmas uimiţĭ de frumseţa edificiului şi de instalaţiile complecte ale facultăţii nóstre.

La şcóla italiană li-s'a servit vermut.

S'au ţinut mai multe toaste din carĭ nu voiŭ aminti, decât pe cel ridicat de d-l Iulius *Magni*, care între altele arată înrudirea între poporul italian şi cel român, accentuând, că acesta din urmă de secole stă aci, ca o sentinelă neclintită a latinităţii.

După amiadĭ au visitat şcóla de podurĭ şi şosele. Studenţii acestei şcóle i-au aşteptat pe óspeţĭ în curte, îmbrăcaţĭ în uniformă şi purtând pe piept tricolorul italian. D-l *Mironescu*, directorul şcólei, i-a condus pe visitatorĭ cu multă amabilitate. D-l prof. *Many* a făcut mai multe experimente, carĭ au reuşit pe deplin. D-sa spune, că ar fi dorit sĕ facă o experienţă a lui Marconi, în semn de a glorifica némul italian, însĕ resgândindu-mĕ am vĕdut — spune d-sa — că orĭ-ce experienţă de electricitate a-şĭ face, tot glorific sciinţa Italiei, căcĭ Volta este părintele electricităţii.

D-l *Mironescu* pronunţă un căldurosdiscurs, glorificând latinitatea.

D-l *Persico*, student italian, mulţumesce şi încheie: *Eviva Romania*! Se trimit două telegrame: Una M. S. Regelui Carol şi alta Regelui Italiei.

* *
*

După-ce la şcóla de podurĭ şi şosele s'a servit şampanie, óspeţii au fost conduşĭ *la Şosea*, unde se organisase o splendidă *bătaie de florĭ*. Era un tablou măreţ; tótă lumea, favorisată şi de un timp admirabilă, venise aci sĕ salute cu căldură pe tinerii şi drăgălaşii óspeţĭ. Florĭ serpentine şi confeti, tóte erau aruncate de frumósele d-şóre bucureştene, carĭ strigau din tótă inima: *Eviva Italia*!

* *
*

Séra s'a dat la *Teatrul naţional* o **representaţie de gală** de un aspect cu totul sĕrbătoresc. Sala era iluminată în culorile drapelelor italiene şi române. Intrarea studenţilor italienĭ a fost salutată cu: Eviva Italia! Sala era ticsită. Rar am vĕdut sala teatrului aşa de frumos împodobită. Cea mai alésă lume s'a grăbit sĕ asiste la acéstă representaţie şi cu două dile înainte nu se mai găsiau bilete. La intrarea óspeţilor, orchestra a intonat imnul italian.

S'a representat întâi un dialog ocasional între România şi Italia. Scena representa o căsuţă ţĕrănéscă la o margine de pădure. România începe dialogul în felul acesta:

„Bine ai venit în ţéră. Cu pâne şi cu sare
Eşitu-ţi-am 'nainte ca 'n di de sĕrbătóre "

Apoi d-na *Lucreţia Brezeanu* a cântat într'un mod neîntrecut de frumos doina şi *T'amo Ancora*.

D-na Ar. *Romanescu* a declamat în italienesce: „Gintea latină".

La fine s'a jucat poema nemuritorului V. Alexandri: „*Fântâna Blanduziei*".

Toţi artiştii au fost acoperiţĭ de florĭ. Intre acte orchestra a delectat publicul cu cele mai frumóse arii naţionale.

După actul al doilea s'a servit şampanie studenţilor italienĭ în foierul teatrului. La 12 şi jumĕtate representaţia s'a terminat şi la eşire Italienii au fost viu aclamaţĭ de public.

Sâmbătă la 6 óre diminéţa, studenţii italienĭ însoţiţĭ de un numĕr de escursionişti, au plecat spre *Constanţa*.

Pe la tóte staţiile pe unde au trecut, au fost aclamaţĭ cu entusiasm. La Cernavodă le-a eşit înainte tótă populaţia în frunte cu d-şórele din oraş. D-şóra *Ignat* a ţinut o caldă cuvêntare. Au visitat apoi cu toţii podul de peste Dunăre, care le-a făcut o minunată impresie.

Au pornit apoi în urale entusiaste spre Constanţa.

„Casa naţională" din Arad.

Duminecă s'a inaugurat „Casa naţională" aradană, ridicată prin jertfele aduse de societatea română.

La actul sfinţirii, care s'a făcut Duminecă d. a., au luat parte toţi Românii din Arad. Sfinţirea s'a făcut prin Cuviosia Sa R. Ciorogariu asistat de preoţii Vaţan, Bodea şi Nicorescu. După sfinţire d-l Ciorogariu a ţinut o predică arătând, că numai prin credinţă şi dragoste pot ómenii sĕ realiseze lucrurĭ folositóre. Casa acésta s'a ridicat prin stăruinţele fruntaşilor din Arad, şi aduce laude d-lui Dr. N. Oncu, preşedintele comitetului parochial, care a lucrat mult, pentru-ca sĕ se realiseze înfiinţarea acestei case.

După-ce corul seminarial a cântat un imn, d-l Dr. N. *Oncu* a rostit o vorbire, în care a esprimat dorinţa, ca Casa Naţională aradană sĕ fie templul concordiei, altarul de jertfe şi de cult al iubirii de neam şi patrie. In numele comunei bisericescĭ mulţumesce din inimă tuturora, carĭ însufleţiţĭ de dorul şi iubirea lor de limbă şi de lege, au contribuit în fel şi chip la ridicarea şi împodobirea acestei case, apoi încheie cu cuvintele: „Casa naţională o închin lui Dumnedeu, bisericei şi neamului meu".

A mai vorbit d-l Tr. *Vaţian*, mulţumind tuturor celor ce au contribuit la înălţarea casei. In numele tinerimei a mulţumit învĕţătorul I. *Vancu*. Cu intonarea unui cântec din partea corului, s'a terminat partea oficiósă a serbării.

A urmat apoi petrecerea cu joc, care a durat până séra. Séra a urmat petrecerea meseriaşilor

Monumentul regelui Matia Corvinul.

Despre acest monument, ridicat în piaţa Clujului şi inaugurat Dumineca trecută, „S. D. Tageblatt" face următórea descriere amĕnunţită:

Monumentul, întru cât se póte judeca după prima impresie, e maiestos şi reuşit. Piedestalul cuadrat pe care se ridică statua ecuestră a marelui rege turnată în bronz în mărime naturală aprópe îndoită, representă un bastion flancat de nisce puternice parapete eşite puţin în afară şi purtate de columne combinate tóte din motive architectonice, împrumutate de la castelul din Hunedóra al Huniadeştilor. Calul, care pare a fi fost chiar în momentul acela oprit, se jócă cu capul închinat puţintel spre drépta cu frânele, ér piciórele dinapoi piezişe încă lasă a se recunósce ultima mişcare şi a se presupune, cea-ce ar fi urmat. — Astfel greaua problemă a sculpturei, de a întrupa mişcările în materia neînsufleţită pare aicĭ a fi resolvată. Pe spatele nobilului armăsar se ridică eroicul rege cu peptul scos şi îmbrăcat în puternice zale cu corpul întreg ferecat şi cu sabia întinsă în latul ei pe spatele calului. Trăsăturile feţii sunt de o puternică energie şi măreţie: nas achilin pronunţat, frunte lată şi gura împrejmuită de aceaĭ caracteristică mişcare ironică, aprópe batjocuritóre a buzelor, ce îmblândesce în parte privirea-i severă şi ce o surprindem la mai tóte statuele regelui Matia. Pe pletele, ce se revarsă în bogate unde, zace coróna de laur. Bastionul pe care zace statua regelui, pórtă în faţă marca Ungariei în mijloc cu insigniile regelui Matia, corbul, ér de-asupra inscripţia turnată în aur: „Regele Matia". In drépta şi în stânga bastionului sĕ înalţă figurile a patru rĕsboinicĭ, câte doi în fie-care parte, privind în sus spre regele cu ochii plinĭ de însufleţire. Cei doi ostaşĭ de către centru îşĭ ridică spre rege stindardele, dintre carĭ unul pórtă cei doi vulturĭ, altul leul boem cu códa bifurcată şi altele între acestea cele

---

român şi a dat la şcólă o representaţie. Şi când a venit acasă mătuşa, ne-a trezit pe toţĭ şi ne-a spus despre actorul român, câte „comedii" a făcut, cum s'a îmbrăcat în haine de femeie, a cântat, i-a făcut pe toţĭ sĕ rîdă, cu un cuvênt „a făcut multe comedii". Şi ne-a tot povestit mătuşa, câte a audit şi vĕdut în acea séră, până au început sĕ cânte cocoşii, şi abia atuncĭ am aţipit. In somn mi-a apărut un domn, care se îmbrăca în haine de femeie şi cânta şi făcea comedii...

N'am aflat, mulţĭ anĭ de dile, cine a fost acel actor, care a venit prin Chioar sĕ facă „comedii", ca sĕ aibă ómenii de ce rîde. Intâmplarea a făcut, mai anţert, sĕ fac cunoscinţă în Moldova cu un bĕtrân artist cu numele G. Popescu. Era atât de simpatic şi venise cu o mică trupă la Bêrlad şi se lupta cu multe neajunsurĭ. Pe lângă lipsurile materiale, de carĭ a suferit tótă viéţa, îl lovise la bĕtrâneţe şi damblaua. Cu ocasia unei representaţii în Turnu-Severin, fiind curent pe scenă, l'a ajuns curentul şi i-a paralisat jumĕtate corpul. Şi totuşĭ îşĭ păstrase temperamentul vesel. Şi am mâncat împreună într'o séră la „Plevna". Atuncĭ mi-a spus, că el a fost acela, care a făcut atuncĭ „comedii" la Şomcuta. Venia dela exposiţia din Viena şi a făcut un turneu prin diferitele centre românescĭ.

Şi vorbia cu atâta drag despre primirea cordială şi despre sprijinul, ce l'a întêmpinat la fraţii de peste Carpaţĭ.

N'am avut însĕ ocasie sĕ vĕd teatru românesc până la 1883, când Petculescu, primul director de teatru ambulant în Transilvania şi Ungaria, a venit în turneul sĕu la Beiuş. A dat dece representaţii şi am fost la tóte. Studenţii plătiau 30 cr., afară de piesa „Invingerea Griviţei de către armata română", la care „spesele fiind marĭ", preţurile s'au urcat şi studenţii au trebuit sĕ plătéscă şi ei 40 crucerĭ.

Majoritatea trupei era compusă din artiştĭ din România şi noi sorbiam fie-care cuvênt al lor. Ne plăcea limba aceea curată, şi din acel moment, mai mulţĭ am luat hotărîrea sĕ vorbim românesce aşa, cum am audit la teatru. Par-că îl vĕd şi acuma pe Dobriceanu, care, pe semne o fi fost Moldovean, căcĭ pronunţa pe scenă „vroiam" în loc de „voiam", şi când pronunţa acest cuvênt se uita jos în parter la d-l Iosif Roman, pe atuncĭ directorul dominiului episcopesc, singurul în tot auditorul, care fusese în România şi putea sĕ aprecieze graiul de dincolo. Şi d-l Iosif Roman, dădea din cap în semn de aprobare şi plăcere.

Nu se póte descrie efectul estra-ordinar, ce póte sĕ-l aibă teatrul asupra publicului ér, meritele, ce şi le-a câştigat Petculescu cu trupa sa, ducênd graiul curat românesc până pe periferiile Românismului, sunt neperitóre. De aceea mĕ asociez şi eu la desideratul esprimat de d-l Dr. Valeriu Branisce, care dice, că va veni vremea, ca sĕ putem ridica o piatră sepulchrală potrivită în cimitirul din Lugoşiŭ, unde artistul-pantofar, „Hans Sachs"-ul Românilor, îşĭ dórme somnul de vecĭ, avênd la mormênt numai o cruce de lemn, cufundată în pămênt până la braţe*).

Dér nu-mĭ pot reaminti stagiunea teatrală din Beiuşiŭ a lui Petculescu, fără sĕ nu se amestece în amintirile mele şi o picătură de pelin.

La „Luarea Griviţei", Petculescu avea nevoie de un personal numĕros şi a apelat la directorul gimnasiului, fie iertatul P. Mihuţiu, sĕ dea voie la un numĕr de studenţĭ, ca sĕ facă pe soldaţii românĭ şi turcĭ. Directorul îşĭ avea motivele sale, şi l'a refusat. Petculescu şi-a recrutat soldaţii dintre calfele române din „Burgundia". Şi cu tóte acestea denunţurile s'au pornit contra gimnasiului, că studenţii ar fi cooperat la „representaţia daco-română" şi s'a pornit cercetare şi.... de atuncĭ i-s'a adus caracterul românesc al gimnasiului sentinţa: „delendum esse", care, inteţindu-se pe urmă mereu denunţurile mincinóse, s'a şi esecutat spre nespusa pagubă a culturei naţionale.

Când mi-am încheiat meditaţiunea acésta, destul de tristă, étă că se deschide uşa compartimentului şi tovarăşii mei de călĕtorie eşiră în coridor.

Sórele rĕsărise şi noi sosirăm la Clujiŭ.

Delaletca.

*) A-se vedé „Anuarul V. al societăţii pentru fond de teatru român pe anul 1901—902.

turcescĭ, sunt înclinate spre pămênt. Figurile soldaţilor voiau sĕ represinte tipurĭ din oştirea regelui şi mai ales din „armia cea négră". Stindardele sunt alusiunĭ la faptele rĕsboinice ale lui Matia. Astfel întregul monument are caracter curat rĕsboinic, pentru ceea-ce s'au făcut şi reproşurĭ artistului.

In ceea ce privesce pe artist, acesta este cunoscutul *Ioan Fadrusz*, fiul unui meseriaş din Pojun. Artistul acum în etate de 44 anĭ, s'a făcut cunoscut numai în timpul din urmă. La început calfă de fierar, ér mai târdiu cioplitor în pétră, cu ajutorul mai multor mecenaţĭ a putut frecuenta academia de belearte din Viena. Cea mai mare operă a sa este monumentul Mariei Teresiei, inaugurat la 1897 în Pojun.

SCIRILE DILEI.

— 1 (14) Octomvrie.

Comisiunea europénă a Dunării a trimes deja învitaţiunĭ pentru inaugurarea tăeturei braţului Sulina. Principele şi Principesa Maria a României, împreună cu suita lor vor presida acéstă frumósă serbare. Alteţele Lor de asemenea şi învitaţii comisiunei se vor îmbarca la Galaţĭ pe frumosul vapor român *„Principesa Maria"*, pus la disposiţia comisiunei de direcţiunea acestui serviciŭ. D-l colonel Coandă, directorul general al serviciului militar, se va duce Vinerea viitóre la Galaţĭ, unde se va înţelege cu d-l general Pencovicĭ, delegatul României în comisiune, pentru a organisa recepţia Alteţelor regale, pe vapor în voiajul până la Sulina şi înapoi. Inaugurarea va avé loc în dilele de 6 şi 7 Octomvrie.

Marĭ delapidărĭ de banĭ în Praga. Din Praga se anunţă, că s'au descoperit — în urma morţii unui funcţionar de la banca „Sanct Wenceslav" din acel oraş,— marĭ delapidărĭ. Preşedintele Băncei *Erozd*, şi comptabilul casei *Kohvut*, au fost arestaţĭ. Se bănuesce, că multe persóne ar fi implicate în acéstă afacere. Diarele spun, că sumele delapidate s'ar ridica la *două milióne* corône. Ancheta făcută a constatat însĕ, că s'a sustras o sumă de trei milióne şi că delapidările au început acum 20 de anĭ.

Desertorĭ împuşcaţĭ de gendarmĭ. Luni séra recruţii Gál István, Máté István, Telkes Mihály şi Csiki Lŏrincz, Săcui din comitatul Ciucului, carĭ trebuiau sĕ se presente pe diua de 1 Octomvrie la regiment, voiau sĕ deserteze în România. Necunoscênd drumul, s'au rĕtăcit în munţĭ şi după mult încunjur au sosit în fine la trecĕtórea Ghimeşului. Aicĭ a dat peste ei o patrulă de gendarmĭ. La somaţia gendarmilor, sĕ stea pe loc, au luat-o la fugă. Gendarmii au împuşcat după dênşiĭ. Gal şi Csiki loviţĭ de glónţe, cădură morţĭ la pămênt. Cei-lalţĭ doi au fost grav rĕniţĭ. S'a pornit cercetare.

Petiţie de graţiare refusată. Parochul catolic Anton Hegyi din Csongrad a fost condamnat pentru insultă la trei lunĭ închisóre. El a făcut petiţie la Maj. Sa, sĕ fie graţiat, însĕ fără resultat. Atuncĭ a înaintat a doua petiţie, pe care a sprijinit-o şi episcopul conte Csáky din Vaţ, însĕ şi acésta a rĕmas fără resultat. Părintele Hegyi a fost înscinţat, ca pe diua de 5 Noemvrie sĕ se presente la închisóre.

Secretar fugar. Bartos Gyula, secretarul societăţii „cassa bolnavilor" din Alba-Regală, după-ce a defraudat mai multe sute de corône, a luat tălpăşiţa. Poliţia îl urmăresce.

Fuga unei prinţese. După o telegramă primită de „Universul", logodnica prinţului Nicolae al Greciei, marea ducesă Elena, a fugit cu un tînĕr. La curtea grecéscă şi cea rusă scirea a făcut enormă sensaţiune, căcĭ nimic până atuncĭ nu da de bănuit despre purtarea marei ducese, care e fórte frumósă.

Călugărul jesuit, conte Eugeniu *Eszterhazy*, părăsind călugăria şi întorcêndu-se la viéţa luméscă, a dat în judecată ordinul jesuiţilor, care refusă de a-i înapoia suma de patru sute de mii de fl. pe carĭ i-a încredinţat-o, când a fost consacrat călugăr.

Turburărĭ la graniţa sêrbéscă. O telegramă din Belgrad spune, că o bandă de arnăuţĭ, pĕtrundênd pe teritorul sêrbesc, a fost respinsă. Banda a lăsat pe teren trei morţĭ.

Arendaş dispărut. Arendaşul Valerian Soper din Timişóra, după-ce a încasat avansurĭ considerabile pe cereale, a dispărut.

Arderea unui oraş chinez. Se telegrafeză din Petersburg, după o telegramă sosită din Vladivostoc, că oraşul chines Amoy, port la Oceanul Pacific, în faţa insulei Formosa, a ars. Cartierul european şi cel chines au fost distruse, 250 de mii de ómenĭ au rĕmas fără adăpost. Sunt vr'o sută de victime.

Nuntă în flacărĭ. Intr'un sat de lângă Moscova se serba o nuntă ţĕrănéscă într'o şură mare, în care se afla şi mult fên. Erau de faţă vr'o 400 de persóne. De-odată şura a luat foc de-o ţigaretă aprinsă. Focul s'a comunicat cu o iuţélă gróznică; s'a născut printre nuntaşĭ o spaimă de nedescris. Toţĭ s'au îmbulzit spre uşe. Peste 100 de nuntaşĭ au ars de vii, alţii au fost striviţĭ. Mirésa şi mama ei s'au făcut scrum. Ginerele a scăpat ca prin minune.

Un tată vitreg bestial. Nicolae Căprar din Orczydorf (Bănat) şi-a aruncat Sâmbăta trecută copilul sĕu vitreg în fântână. Copilul era în etate de 3 anĭ. Căprar s'a însurat nu de mult, luând o vĕduvă, care avea acest copilaş. Din pricina copilului s'au întêmplat adese-orĭ certe între bărbat şi femeie. Nicolae Căprar, într'un moment de furie, a aruncat copilul în fântână. El a fost arestat.

Cloţanĭ incendiarĭ. Poliţia din Eperjes a făcut dilele acestea o descoperire interesantă, anume, că în magazinul unui comerciant a isbucnit un incendiu şi că focul a fost pus de nisce cloţanĭ. Cum s'a făcut descoperirea? Étă cum: Focul a isbucnit într'o Duminecă séra pe la órele 7, va sĕ dică într'un timp, când magazinul era închis şi nimenĭ nu umbla acolo. Mirându-se de acésta, au cercetat şi au găsit mai multe pachete de chibriturĭ, róse de cloţanĭ. Poliţia nu şi-a putut altfel esplica lucrul, decât că chibriturile frecându-se în timpul, ce le rodeau cloţanii, s'au aprins şi au produs ast-fel focul.

Teatru german. Mâne Mercurĭ se va representa pentru prima óră aicĭ opereta *„Die drei Wünsche"* de E. W. Ziehrer.

Convocare.

Subsemnatul, însărcinat din partea Comitetului central al „Asociaţiunei", cu reorganisarea *despărţĕmêntului Zĕrnescĭ*, convócă prin acésta adunarea generală a despărţĕmêntului Zĕrnescĭ pe *Duminecă în 13 (26) Octomvrie* a. c. în comuna *Zĕrnescĭ*, edificiul şcólei gr. or. române.

La acésta adunare sunt poftiţĭ a participa toţĭ membrii despărţĕmêntului, cum şi toţĭ Românii doritorĭ de progresul culturii poporului românesc.

Zĕrnescĭ, 1 (14) Octomvrie 1902.

Dr. Iancu Meţianu,
delegat.

Literatura.

A apărut

„Curs sistematic de gramatica limbei române", întocmit pentru şcólele secundare, după cele maĭ nouĕ recerinţe ale instrucţiunei, de Nicolae *Sulică*, prof. la gimnasiu. Ediţiunea IV. volumul I. (Etimologia) Braşov. Editura librăriei Zeidner. Preţul: 1 cor. 80 b. Pentru România 2 lei.

Acest curs de gramatică a fost scris de la început de repausatul profesor N. Pilţia şi ediţia acésta a revidat-o şi amplificat-o d-l Sulică. Pilţia dăduse prea mare importanţă dialectului, pe când d-l Sulică a delăturat orĭ ce urme dialectele, a întrodus o terminologie gramaticală mai corĕspundĕtóre, precum şi definiţiunĭ mai clare şi mai potrivite, ér părţile defectuóse le-a complectat cu materialul necesar. In urma acestei revisuirĭ radicale, din cele 32 capitole, carĭ compun volumul I. (etimologia), aprópe de jumĕtate (15 capitole) e cu totul nouă, ér restul de 17 capitole este astfel modificat, încât sĕ nu mai ofere nicĭ o greutate pentru înţelegerea celor cuprinse în ele.

Suntem veselĭ, că putem anunţa, de la apariţia manualului de psichologie al d-lui Dr. Blaga la interval aşa de scurt, apariţia unui nou manual de gramatică română, eşită din péna unui activ profesor de la gimnasiul nostru din Braşov.

NECROLOG Intristaţii: Maria Danielopol, soţie: Zoe Maria şi Carolina fiice; Dumitru şi Maria Danielopol, S-lt Gabriel şi Alice Danielopol, Nicolae şi Marius Danielopol, fii şi nurorĭ; familiile George şi Zoe Danielopol, frate şi cumnată; Alexandrina soră, Ecaterina Cepescu, mătuşe; Sofia şi Vasile Protopopescu, George şi Elisa Danielopol, Dumitru, Nicu, Alexandru, Daniel, Nicolae şi Zoe Danielopol, nepoţĭ; Paulina Cuillerier, cumnată; familiile Olimpia şi Dumitru Alexandrescu, Vasile Alexandrescu, Eliade Rădulescu, Cepeşcu, Gabriela Danielopol, Ecaterina Danielopol şi Moşoiu au durerea a vĕ anunţa mórtea prea iubitului lor

Doctor Demetriu Danielopol

Medic primar al judeţului Prahova, Oficer al Ordinului Stéua României, Cavaler al Ordinului Coroana României şi posesor al mai multor ordine streine.

Decedat în vîrstă de 61 anĭ, în diua de 27 Septemvrie óra 4 a. m.

Şi vĕ rógă sĕ luaţĭ parte la slujba religiósă, ce se va face Duminecă 29 Septemvrie óra 3 p. m. în Biserica sf. Vinerĭ.

Inmormêntarea va avé loc apoi în cimitirul Viişóra.

Ploescĭ, Septemvrie 1902.

ULTIME SCIRI.

Sinaia, 13 Octomvrie. Primirea studenţilor italienĭ aicĭ a fost din cele mai afabile şi entusiaste. Au eşit la gară scólile de băieţĭ şi fetiţe, primarul, un comitet de d-şóre şi un public fórte numeros. După primire banchet splendid la castelul Caraiman. Apoi escursiune la castelul Peleş.

Aicĭ însufleţire enormă la vederea Maj. Sale Reginei, care a apărut pe balcon şi primea cu multă afecţie aclamările publicului. Au vorbit representantul italian Persico şi Remus Iliescu, aducênd omagii augustei regine. I-s'au aruncat o mulţime de florĭ pe balcon, precum şi o cunună cu treicolor italian şi românesc. Maj. Sa era atât de emoţionată, încât a lăcrimat. A învitat pe d-nii Persico şi R. Iliescu pe balcon şi i-a primit cu multă afabilitate.

Momentul acesta a fost eternisat prin fotograful curţii regale. Apoi a fost fotografiat grupul întreg de public, care era de faţă.

Intre urale generale lumea părăsi Peleşul şi conduse pe studenţĭ la mănăstirea Sinaia. Aicĭ fură conduşĭ studenţii italienĭ în interiorul mănăstirei, apoi li-se arătă museul mănăstirei şi biserica cea nouă. Urmă în fine visitarea oraşului şi o gustare de vin la d-l comerciant Matheescu. La órele 6 séra studenţimea se reîntórse la Bucurescĭ între aclamările generale ale publicului.

Clujiŭ, 13 Octomvrie. La plecarea archiducelui *Iosif August* din Clujiŭ, s'a făcut érăşĭ demonstraţie în contra imnului casei domnitóre („Gott erhalte"). Musica intonă imnul, când archiducele trecŭ pe dinaintea companiei de onóre. Tinerimea universitară maghiară adunată pe piaţa Nadas şi în strada Francisc Iosif a început sĕ cânte „Himnusz"-ul aşa de tare, încât s'a audit până la gară. Pe archiducele, care nu se aştepta la acésta, *l'a atins estraordinar de neplăcut demonstraţia.* Când archiducele se urcă în vagon, musica intonă din nou „Gott erhalte", la ceea-ce tinerimea maghiară a rĕspuns érăşĭ cu cântarea „Himnusz"-ului. După plecarea trenului, ei intonară „Kossuth nota". Musica militară s'a reîntors în oraş, încunjurată de cordon poliţienesc. Miniştri, temêndu-se de demonstraţie, numai după încetarea acesteia s'au reîntors dela gară.

Sofia, 13 Octomvrie. Guvernul a declarat starea de asediu pe tótă întinderea graniţei dinspre Macedonia, concentrând în acelaşĭ timp trupe numerose.

— Sâmbătă s'a ţinut aicĭ un mare meeting în contra închiderei şcólelor bulgărescĭ din Dobrogea.

Diverse.

Dinţii şi mistuirea. Lehmann preşedintele institutului de higienă de la universitatea din Würzburg, a făcut cercetărĭ asupra acestui lucru. Se scie, că ómenii, carĭ nu mestecă bine ci înghit în grabă, sufer adese orĭ de bóle de ale mistuirei. S'a vĕdut de asemenea, că punênd cuiva dinţĭ îl tămăduim de asemenea bolĭ. Lehmann a pus albuş de ouĕ vîrtóse, carne, brânză, mazăre, pâne négră, plăcintă, mere, morcovĭ, cartofĭ, macaróne, în bucăţele mai marĭ sĕu mai micĭ într'un tub de sticlă şi le-a cercat cu suc gastric din stomac. S'a dovedit, că mistuirea se face cu atât mai uşor, cu cât bucăţelele sunt mai mĕrunte. Pentru plantele zăhăróse e de mare folos şi fiertul, care preface amidonul celulelor în scrobélă fiartă şi decĭ îl face sĕ pótă fi mistuit. Prefacerea în zahăr a legumelor fierte se face de 5 orĭ mai repede, decât a celor crude. Prin mărunţire ca la piuarea de cartofĭ sĕu de mere se sporesce prefacerea în zahăr de 30 până la 100 de orĭ! De aicĭ se vede de ce folos e sĕ avem dinţĭ bunĭ şi sĕ mestecăm bine bucăţelele, apoi că la bolnavĭ şi la ómenĭ slăbiţĭ e bine sĕ le dăm bucatele fórte tare mărunţite.

Sosiţĭ în Braşov.

Pe diua de 13 Octomvrie 1902.

Pomul verde Fisler, Schmid, Pesta; Silbernagel, Bregenz.

Europa: Sikora, Viena; Kovács, K. Vásárhely; Giller, Arad; Blau, Sighişóra; Ebergényi, Covasna; Guber, Stiegler, Pesta; Rosnoveanu Bucurescĭ.

Bucurescĭ: Pârvulescu, König, Kielhauser, Viena; Veér, Rişnov; Moldovan, Peţica; Kelemen, judecător la tribunal, Kölló, judecător de instrucţie, T. Mureşului; Kozma, Laibach; Eder, München, Sabarianu, Bucurescĭ.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul la bursa din Viena.

Din 14 Octomvrie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.25
Renta de corone ung. 4%	97.85
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	90.20
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	97.70
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	204.25
Bonurĭ rurale croate-slavone	160.85
Impr. ung. cu premii	100.85
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	100.65
Renta de argint austr.	120.55
Renta de hârtie austr.	100.05
Renta de aur austr.	92.17
Losurĭ din 1860.	150.75
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15.93
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	726.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	684.25
Napoleondorĭ	19.02
Mărcĭ imperiale germane	116.97½
London vista	239.42
Paris vista	95.15
Rente austr. 4% de corone	95.—
Note italiene	—.—

Cursul pieţei Braşov.

Din 13 Octomvrie n. 1902.

	Cump.	Vênd.
Bancnot rom.	18.90	18.94
Argint român.	18.80	18.88
Napoleond'orĭ.	19.04	19.07
Galbenĭ	11.20	10.30
Ruble Rusescĭ	2.54	—.—
Mărcĭ germane	117.25	—.—
Lire turcescĭ	21.40	21.50
Scris fonc. Albina 5%	101.—	102 —

PUBLICAŢIUNE.

Pentru tóte realităţile aparţinĕtóre moştenitorilor defunctului Dr. Otrobán Nándor s'a fixat diua de vêndare

pe 20 Octomvrie st. n. a. c. diminéţa la 9 óre

în cancelaria d-lui notar public regesc Schnell Károly (strada Vămii nr. 15) şi unde nu se va lăsa nimic din preţul strigărei. Oferte se vor primi şi în scris.

	Corône.
1) Casa de lemn, în Brassó (Scheiŭ) Podu Creţului nr. 107 nou (676 vechiŭ) indusă în cartea funduară nr. 2660, n-rii top. 3348, 3349.	700
2) Villa din Predeal, cu tot mobilarul din ea şi cu aranjamentul, indusă în cartea funduară din Brassó, nr. 10,961 A † 25.404/12 nr. top.	10,000
3) In Bácsfalu, casa cu nr. 446. cu 9 apartamente de locuit cu o grădină de póme, odăile folositóre pentru locuinţă de vară, dimpreună cu mobiliarul, indusă în cartea funduară nr 598 A † 1659/1, 1659/2, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665 n-rii top.	12,000
4) In Bácsfalu casa nr. 445, cu patru locuinţe şi grădină, indusă în cartea funduară nr. 589 A † 1358, 1359/2, 1360/2, 1361/2, 1363/2, 1364/2 n-rii top.	5 000
5) In Előpatak staţiune balneră aşa numită „Villa Zona" cu întreg aranjamentul, cu mobilele din ea, cu dreptul la băi, la apa minerală, indusă în cartea funduară nr. 318 A † 1535, 1546/1, 1546/2, 1546/3, 1547, 3744 nr. top.	8,000
6) Casele din Brassó, Strada Porţii nr. 16 şi cel vechiŭ 488, indusă în cartea funduară nr. 2560 nr. top 5434. şi casa din strada Spitalului nr. 11 nou şi cel vechiŭ 475, nr. top. 5420, două case legate una de alta (fost Hotel Baross.)	80,000
7) Imobilul din Apácza loc de zidire, indus în cartea funduară nr. 1011, n-rii top 1601/2. 1602/2, 1603/3.	100
8) Livadea din Tuşnad nr. 976 indusă în cartea funduară nr. A † 12,508/12	1,000
9) Realitatea aflătóre în Bölön nr. 634 indusă în cărţile funduare sub nr. A † 2759/3	2· 0
10) O şură aflătóre în Agostonfalva.	800
11) O baie de fer în Felső-Rákos,	600
12) Realităţile aflătóre în Bardocz sub nr. 674 şi 736 indusă în cartea funduară sub nr. A † 263, 266 şi 267/1, 267/2	1,400

Din preţul strigărei ofertanţii au a depune un vadiu de 10% în banĭ gata seu în hârtii de valóre.

Informaţiunĭ se pot lua în cancelaria d-lui advocat Dr. Zakariás János (Brassó, Strada Spitalului militar nr. 3) unde se va lua în considerare condiţiunile date de d-l notar public regesc Schnell Károly.

Brassó, în 2 Septemvre 1902.

Szabó Alexandru,

esecutorul oficial al rĕmasului D-rului Otroban Nándor.

660,9—9

A V I S.

Prenumeraţiile la „Gazeta Transilvaniei" se pot face şi reinoi orĭ şi când la 1-ma şi 15 a fie-cărei lunĭ.

Domnii abonenţĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit şi sĕ arete şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans".

Tipografia A. Mureşianu Braşov.